

B., dnia 28 lutego 2017r.

Sygn. akt: II K 6/16

Ds 1238/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Rejonowy w Brzesku II Wydział Karny w składzie :

Przewodniczący: SSR Jaromierz Sobusiak

Protokolant: starszy protokolant Maria Nawalaniec

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Brzesku: ----

po rozpoznaniu w dniach: 17.03.2016r., 12.04.2016r., 10.05.2016r., 14.02.2017r.

sprawy:

D. K.

s. S. i M. z domu P.

ur. (...) w m. K.

oskarżonego o to, że:

I. W dniu 30 czerwca 2015 roku w M., woj. (...), w sklepie (...) działając wspólnie i w porozumieniu z dwoma innymi dotychczas nieustalonymi sprawcami co do których materiały wyłączono do odrębnego postępowania, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia karty bankomatowej wydanej przez D. Bank, dowodu osobistego nr (...), oraz ukrycia prawa jazdy kat. B nr (...), którym nie miał prawa wyłącznie rozporządzać czym działał na szkodę M. B., oraz dokonał zaboru w celu przywłaszczenia dowodu osobistego nr (...) na szkodę małoletniej E. B. reprezentowanej przez matkę M. B..

tj. o przestępstwo z art. 278§ 1 i § 5 kk i art. 275§ 1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

II. W dniu 30 czerwca 2015 roku w T., woj. (...), w sklepie (...) działając wspólnie i w porozumieniu z dwoma innymi dotychczas nieustalonymi sprawcami co do których materiały wyłączono do odrębnego postępowania, przy użyciu oryginalnego klucza włamał się do pomieszczenia biura z którego dokonał zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie około 16.000 złotych na szkodę M. P. (1) i M. D. (1).

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk

III. W dniu 30 czerwca 2015 roku w T., woj. (...), w sklepie (...) działając wspólnie i w porozumieniu z dwoma innymi dotychczas nieustalonymi sprawcami co do których materiały wyłączono do odrębnego postępowania, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia portfela z zawartością pieniędzy w kwocie 800 złotych, karty bankomatowej wydanej przez Bank (...), dowodu osobistego nr (...), oraz ukrycia prawa jazdy kat. B nr (...) i dowodu rejestracyjnego od samochodu marki K. (...) nr rej. (...), którymi nie miał prawa wyłącznie rozporządzać czym działał na szkodę B. B..

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 i § 5 kk i art. 275§ 1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

IV. W dniu 30 czerwca 2015 roku w M., woj. (...), w sklepie (...) działając wspólnie i w porozumieniu z dwoma innymi dotychczas nieustalonymi sprawcami co do których materiały wyłączono do odrębnego postępowania, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia karty bankomatowej wydanej przez Bank (...), dowodu osobistego nr (...), oraz ukrycia prawa

jazdy kat. B nr (...), którym nie miał prawa wyłącznie rozporządzać czym działał na szkodę A. T., oraz dokonał zaboru w celu przywłaszczenia dowodu osobistego nr (...) na szkodę małoletniej J. T. reprezentowanej przez matkę A. T., oraz zaboru w celu przywłaszczenia dowodu osobistego nr (...), oraz ukrycia prawa jazdy kat. B nr (...), którym nie miał prawa wyłącznie rozporządzać czym działał na szkodę J. D..

tj. o przestępstwo z art. 278§ 1 i § 5 kk i art. 275 § 1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

V. W dniu 12 lipca 2015 roku w Ł. woj. (...), w sklepie (...) działając wspólnie i w porozumieniu z dwoma innymi dotychczas nieustalonymi sprawcami co do których materiały wyłączono do odrębnego postępowania, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 1.800 złotych na szkodę Firmy (...) Sp.j. własności T. K. i M. K..

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 kk

I. uznaje oskarżonego D. K. za winnego popełnienia czynów zarzuczanych mu w pkt. I, III, IV, V aktu oskarżenia, z tym, iż ustala wysokość wyrządzonej szkody z czynu V wynosi 1804,69zł, a stanowiących ciąg przestępstw z art. 278 § 1 i 5 kk i art. 275 § 1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk oraz z art. 278 § 1 kk i czyny te na mocy art. 278 § 1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

II. uznaje oskarżonego D. K. za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. II aktu oskarżenia, z tym, iż ustala wysokość wyrządzonej szkody wynosi 10.379,45zł a stanowiącego przestępstwo z art. 279 § 1 kk i za czyn ten na mocy art. 279 § 1 kk wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności.

III. na mocy 85 § 1 i 2 kk, art. 85a kk, art. 86 § 1 kk, art. 91 § 2 kk w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności orzeczonych w pkt. I i II wymierza oskarżonemu D. K. karą łączną 2 (dwóch) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności.

IV. na mocy art. 46 § 1 kk zobowiązuje oskarżonego:

- do naprawienia w 1/3 szkody wyrządzonej na rzecz firmy (...) sp. j. własności T. K. i M. K. tj. poprzez zapłatę na rzecz tegoż pokrzywdzonego kwoty 601,59zł (sześćset jeden złotych pięćdziesiąt dziewięć) groszy,

- do naprawienia w 1/3 szkody wyrządzonej na rzecz B. B. tj. poprzez zapłatę na jej rzecz kwoty 266,66zł (dwieście sześćdziesiąt sześć złotych sześćdziesiąt sześć groszy),

- do naprawienia w 1/3 szkody wyrządzonej na rzecz M. D. (1) i M. P. (1) tj. poprzez zapłatę na ich rzecz solidarnie kwoty 3459,81 zł (trzy tysiące czterysta pięćdziesiąt dziewięć złotych, osiemdziesiąt jeden groszy).

V. na mocy art. 624 § 1 pkp zwalnia oskarżonego od ponoszenia na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 6/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 28 lutego 2017r

Sąd Rejonowy w Brzesku Wydział II Karny ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30 czerwca 2015r około godz. 15:20 oskarżony D. K. wraz z dwoma innymi, nieustalonymi osobami, udał się do sklepu (...) w M.. Do sklepu jako pierwsi weszli owi nieustaleni mężczyźni, oskarżony zaś udał się na tył sklepu, gdzie załatwił potrzebę fizjologiczną. Gdy to uczynił, także głównym wejściem wszedł do środka sklepu. Wskazani, nieustaleni dwaj mężczyźni wchodząc na teren sklepu wzięli ze sobą koszyki, zaczęli chodzić pomiędzy regałami, pozując na klientów zainteresowanych asortymentem sklepu. Oskarżony wchodząc na teren sklepu nie wziął koszyka. Po upływie kilkudziesięciu sekund od wejścia oskarżonego do sklepu, najpierw jeden z owych nieustalonych mężczyzn, znalazł się w alejce, znajdującej się w bezpośrednim sąsiedztwie wejścia na zaplecze. Przechodząc przez nią

skierował swój wzrok w stronę zaplecza sklepu, po czym odszedł. Po upływie ok. 10 sekund w alejkę tą z przeciwnych kierunków nadeszli drugi z owych mężczyzn oraz oskarżony. Gdy zbliżyli się do siebie, znajdowali się na wprost wejścia na zaplecze. W tym momencie drugi z owych mężczyzn zawrócił, oskarżony natomiast skierował się w tym samym czasie w stronę zaplecza sklepu. Po tym jak tam wszedł, przystąpił do szybkiego przeszukiwania znajdujących się tam poszczególnych pomieszczeń. W jednym z nich podszedł do biurka, otworzył szufladę, następnie po kolei drzwiczki w biurku, meblu stojącym obok, drzwi szafy. Po około pół minucie opuścił to pomieszczenie, udając się do kolejnych, w których nie było już kamer. Ostatecznie po około 3 minutach od wejścia na zaplecze, po przekręceniu klucza znajdującego się w zamku, oskarżony wyszedł na zewnątrz sklepu (...). W zbliżonym czasie sklep opuścili owi dwaj pozostali mężczyźni, przy czym jeden z nich wychodząc ze sklepu odstawił koszyk, drugi zaś zapłacił za niewielkie zakupy.

dowody:

- protokoły oględzin k. 170 w zw. z k.4-5, 21-22, 191 akt Ds. 1238/15,
- płyta CD z zapisem monitoringu ze sklepu (...) w M. – k.32 akt Ds. 1238/15,
- protokół z odtworzenia nagrania ze sklepu (...) w M. k.62v-63 akt II K 6/16, k. 170

w zw. z

k.60-61 akt Ds. 1238/15,

- materiał poglądowy k. 170 w zw. z k.303 akt Ds. 1238/15,

Znajdując się w jednym z pomieszczeń zaplecza, służącym pracownikom sklepu (...) za szatnię, oskarżony dokonał kradzieży karty bankomatowej wydanej przez D. Bank i dowodu osobistego nr (...) na szkodę M. B., także dowodu osobistego nr (...) na szkodę małoletniej córki M. E. B.. Oskarżony także zabrał (po czym następnie je ukrył) należące do M. B. prawo jazdy kat. B nr (...). Dokumenty te znajdowały się w torebce pokrzywdzonej, zostawionej na krześle, drzwi do tego pomieszczenia służbowego nie były zamknięte. Większość pracowników sklepu (...) korzystała w tym czasie z metalowych szafek, w których trzymali swoje rzeczy osobiste. M. B. takiej szafki, w dniu zdarzenia nie miała.

dowody:

- protokoły oględzin k. 170 w zw. z k.4-5, 21-22, 191 akt Ds. 1238/15,
- płyta CD z zapisem monitoringu ze sklepu (...) w M. – k.32 akt Ds. 1238/15,
- protokół z odtworzenia nagrania ze sklepu (...) w M. k.62v-63 akt II K 6/16, k. 170

w zw. z

k.60-61 akt Ds. 1238/15,

- materiał poglądowy k. 170 w zw. z k.303 akt Ds. 1238/15,
- opinia (...) w W. k.170 w zw. z k.138-160
- zeznania świadka M. B. k. 32 w zw. z k. 7 akt Ds. 1238/15,
- zeznania świadka H. B. k. 33 w zw. z k. 10-11 akt Ds. 1238/15,

Po wyjściu na zewnątrz sklepu drzwiami od strony zaplecza, oskarżony natknął się na jedną z pracownic sklepu, trzymającą w ręce kartonowe pudełko. Osobą tą była M. B.. Podszedł wówczas do niej i oświadczył jej, że takich właśnie pudełek szuka. M. B. nie przeczuwając niczego, dała mu je, wówczas oskarżony oddalił się.

dowody:

- protokoły oględzin k. 170 w zw. z k.4-5, 21-22, 191 akt Ds. 1238/15,
- płyta CD z zapisem monitoringu ze sklepu (...) w M. – k.32 akt Ds. 1238/15,
- protokół z odtworzenia nagrania ze sklepu (...) w M. k.62v-63 akt II K 6/16, k. 170 w zw. z k.60-61 akt Ds. 1238/15,
- materiał poglądowy k. 170 w zw. z k.303 akt Ds. 1238/15,
- opinia (...) w W. k.170 w zw. z k.138-160
- częściowe zeznania świadka M. B. k. 32 w zw. z k. 7 akt Ds. 1238/15,

Po opuszczeniu sklepu (...), oskarżony z tymi samymi dwoma mężczyznami udał się do sklepu „(...) w T.. Tutaj schemat ich działania był identyczny. W czasie, gdy owi dwaj nieustaleni mężczyźni przemieszczali się po terenie sklepu, sprawiając wrażenie osób żywotnie zainteresowanych zrobieniem zakupów, skupiając na sobie uwagę ekspedientek, oskarżony korzystając z nieuwagi personelu sklepu dostał się na teren zaplecze. Dokładnie w momencie, gdy tam wchodził, jeden z tych mężczyzn szedł z ekspedientką w stronę regału z artykułami przemysłowymi, wpytując jakieś konkretne produkty (ona pokazywała mu je na półkach - nie miała w tym momencie możliwości obserwowania tego, co się dzieje na terenie sklepu) drugi z nich natomiast zamawiał dla siebie produkty na stoisku z wędlinami.

dowody:

- protokoły oględzin
- płyta CD z zapisem monitoringu ze sklepu „(...) w T. – k.69 akt Ds. 1238/15,
- protokół z odtworzenia nagrania ze sklepu „(...)” w T. k.64 akt II K 6/16, k.170 w zw. z k. 62-63, 74-75 akt Ds.1238/15,
- materiał poglądowy k. 170 w zw. z k.306-307 akt Ds. 1238/15,
- opinia (...) w W. k.170 w zw. z k.138-160

Po wejściu na zaplecze oskarżony skierował się do jednego pomieszczeń biurowych. Drzwi do tego pomieszczenia były zamknięte, oskarżony otworzył je kluczem, który wziął z regału naprzeciwko drzwi. Po wejściu do wnętrza tego pomieszczenia przeszukał biurko w ten sposób, że najpierw otworzył szuflady, później zaś drzwiczki. Za drzwiczkami znajdowała się gotówka w kwocie 10.379,45zł, należąca do M. D. (2) i M. P. (2) jako współwłaścicielek sklepu „(...) w T.. Gotówkę tą oskarżony zabrał – schował ją do podręcznej torby, którą miał przerzuconą przez ramię, po czym wyszedł z tego pomieszczenia zaplecza. Pozostali oskarżeni opuścili sklep w zbliżonym do niego czasie.

dowody:

- płyta CD z zapisem monitoringu ze sklepu „(...)w T. – k.69 akt Ds. 1238/15,
- protokół z odtworzenia nagrania ze sklepu „(...) w T. k.64 akt II

K 6/16, k.170 w zw. z k. 62-63, 74-75 akt Ds.1238/15,

- materiał poglądowy k. 170 w zw. z k.306-307 akt Ds. 1238/15,

- opinia (...) w W. k.170 w zw. z k.138-160

- zeznania świadka M. P. (1) k. 34v – 35 w zw. z k.24 akt Ds. 1238/15,

- zeznania świadka M. D. (1) k. 35v

- wyliczenie wysokości szkody k. 170 w zw. z k. 53-55

Po opuszczeniu sklepu „(...) w T. oskarżony ze wskazanymi dwoma mężczyznami udał się do sklepu (...) w M.. Po raz kolejny wprowadzili w życie ten sam schemat działania. Udając, że się nie znają, weszli praktycznie w tym samym do wnętrza sklepu. Około minutę poruszali się wewnątrz sklepu, po czym oskarżony wraz z jednym z owych mężczyzn wyszedł na zewnątrz. Po upływie kilkunastu sekund na zewnątrz wyszedł również drugi z tych mężczyzn. Oskarżony z mężczyzną, który wyszedł z nim ze sklepu, skierowali się w stronę jego zaplecza. Wejście na teren zaplecza zastawiała brama, oskarżony jednak podszedł do niej. Gdy okazało się, że nie jest ona zamknięta, otworzył ją, wszedł za nią, pokręcił się kilka sekund, otworzył drzwi na zaplecze, po czym wszedł do środka. W tym czasie mężczyzna, który z nim wyszedł na zewnątrz cały czas przemieszczał się w rejonie rampy, drugi z mężczyzn także znajdował się cały czas na zewnątrz sklepu. Po upływie niecałych 4 minut oskarżony wyszedł na zewnątrz, po czym całą trójką oddalili się.

dowody:

- protokoły oględzin

- płyta CD z zapisem monitoringu ze sklepu (...) w M. – k.105 akt Ds. 1238/15,

- protokół z odtworzenia nagrania ze sklepu (...) w T. k.64v akt II K 6/16, k.170

w zw. z k.106 akt Ds. 1238/15,

- opinia (...) w W. k.170 w zw. z k.138-160

W pomieszczeniach zaplecza oskarżony dokonał kradzieży karty bankomatowej wydanej przez Bank (...), dowodu osobistego nr (...), a także zabrał (po czym następnie je ukrył) prawo jazdy kat. B nr (...) to wszystko na szkodę A. T., oraz dokonał kradzieży dowodu osobistego nr (...) na szkodę jej małoletniej córki J. T.. Oskarżony także dokonał kradzieży dowodu osobistego nr (...) oraz zabrał (po czym następnie je ukrył) prawo jazdy kat. B nr (...) na szkodę J. D..

dowody:

- zeznania świadka A. T. k. 34v – 35 w zw. z k.91 akt Ds. 1238/15,

- zeznania świadka J. D. k. 35v - 36

Ze sklepu (...) w M. oskarżony wraz z pozostałymi dwoma wskazanymi mężczyznami, udał się do sklepu (...) w T.. Wszyscy trzej, w odstępie kilku sekund, weszli do wnętrza sklepu. W środku sklepu mężczyźni towarzyszący oskarżonemu po raz kolejny zaczęli sprawiać wrażenie zainteresowanych zrobieniem zakupów, przykuwając uwagę personelu (jeden z nich wypytywał się o dezodoranty, drugi chciał, by mu zrobić bułkę z wędliną). Po upływie około 2 minut przemieszczania się po sklepie i znalezieniu dogodnego momentu, oskarżony dostał się na teren zaplecza.

dowody:

- płyta CD z zapisem monitoringu ze sklepu (...) w T. – k.41 akt Ds. 1238/15,

- protokół z odtworzenia nagrania ze sklepu (...) w T. k.64v-65 akt II K 6/16, k.170

w zw. z k.64-65 akt Ds.1238/15,

- opinia (...) w W. k.170 w zw. z k.138-160

- zeznania świadka B. B. k. 32v-33 w zw. z k. 17 akt Ds. 1238/15,

Tam wszedł do pomieszczenia, w którym pracownicy pozostawiają swoje rzeczy osobiste, po czym zabrał należące do B. B. portfel z zawartością: pieniędzy w kwocie 800 złotych, karty bankomatowej wydanej przez Bank (...), dowodu osobistego nr (...), a także zabrał (a następnie ukrył) prawo jazdy kat. B nr (...) i dowód rejestracyjny od samochodu marki K. (...) nr rej. (...). Dokumenty te znajdowały się w torebce pokrzywdzonej, zostawionej na krześle, drzwi do tego pomieszczenia służbowego nie były zamknięte.

- zeznania świadka B. B. k. 32v-33 w zw. z k. 17 akt Ds. 1238/15,

W dniu 12 lipca 2015r oskarżony wraz z tymi samymi mężczyznami udał się sklepu (...) w Ł.. Zachowanie jego tak jak i pozostałych mężczyzn było praktycznie tożsame. Mężczyźni, którzy z nim byli chodzili po terenie sklepu, starali się sprawiać nieznanym się osobom, zainteresowanych zrobieniem zakupów. Oskarżony po jakimś czasie wykorzystując fakt, że uwaga personelu została skutecznie odciągnięta i że nie jest obserwowany, wszedł najpierw na teren zaplecza (magazynu) a później do jednego z pomieszczeń biurowych.

dowody:

- protokoły oględzin k. 170 w zw. z k.136-138, 199 akt Ds. 1238/15,

- płyta CD z zapisem monitoringu ze sklepu (...) w Ł. – k.166 akt Ds. 1238/15,

- protokół z odtworzenia nagrania ze sklepu (...) w Ł. k.65 akt II K

6/16, k.170 w zw. z k.153-154 akt Ds. 1238/15,

- opinia daktyloskopijna k. 170 w zw. z k.288-294 akt Ds. 1238/15,

- materiał poglądowy k. 170 w zw. z k.295 akt Ds. 1238/15,

- opinia (...) w W. k.170 w zw. z k.138-160

Tam dokonał kradzieży gotówki w kwocie 1804,69zł działając w ten sposób na szkodę firmy (...) Sp.j. własności T. K. i M. K.. Pieniądze te były przeznaczone na wynagrodzenie za pracę jednego z pracowników, którego akurat nie było w pracy a także resztą z zestawienia z kasy fiskalnej. Znajdowały się w niezamykanym sejfie umieszczonym w także nie zamykanej szafce. Po zabraniu tych pieniędzy oskarżony wyskoczył na zewnątrz sklepu przez ono. W tym momencie został zauważony przez D. M..

dowody:

- protokoły oględzin k. 170 w zw. z k.136-138, 199 akt Ds. 1238/15,

- płyta CD z zapisem monitoringu ze sklepu (...) w Ł. – k.166 akt Ds. 1238/15,

- protokół z odtworzenia nagrania ze sklepu (...) w Ł., k.170 w zw. z

k. 153-154 akt Ds. 1238/15,

- opinia daktyloskopijna k. 170 w zw. z k.288-294 akt Ds. 1238/15,

- materiał poglądowy k. 170 w zw. z k.295 akt Ds. 1238/15,
- opinia (...) w W. k.170 w zw. z k.138-160
- zeznania świadka D. M. k. 36v-37 w zw. z k.123 akt Ds. 1238/15,
- zeznania świadka M. K. k. 36 w zw. z k.189
- zeznania świadka T. K. k.62
- zeznania świadka Z. S. k.76

Oskarżony D. K. ma 35 lat. Ma wykształcenie średnie. Jest stanu wolnego, ma jedno dziecko na utrzymaniu w wieku 6 lat (jest zobowiązany do płacenia alimentów w wysokości 400zł miesięcznie). Nie pracuje, pomaga rodzicom w prowadzeniu gospodarstwa rolnego. Nie posiada majątku. Był już wielokrotnie karany, w tym 5-krotnie za popełnienie przestępstw przeciwko mieniu.

dowody:

- karta karna k.170 w zw. z k.211-212 akt Ds. 1238/15
- odpisy wyroków wraz z uzasadnieniami k. 170 w zw. z k. 215-223, 225-236, 238-251, 253 – 255, 262-263 akt Ds. 1238/15 oraz k.94-112 akt II K 6/16
- informacja o dochodach k.170 w zw. z k.342 akt Ds. 1238/15

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na mocy powołanych dowodów.

Oskarżony D. K. nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów.

W toku postępowania sądowego oskarżony skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień. Oświadczył, że nie ma z tą sprawą nic wspólnego.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego. Jego oświadczenie, w którym zaprzeczył on stawianym mu zarzutom, jest sprzeczne z całokształtem dowodów przeprowadzonych w toku postępowania sądowego.

Sens znaczenia oświadczenia oskarżonego należałoby sprowadzić do konkluzji, że skoro nie ma on mieć nic wspólnego z żadnym ze stawianych mu zarzutów, to nie jest on osobą, która widoczna na zgromadzonych dowodach z nagrań z systemu monitoringu, wchodzi na zaplecze poszczególnych jednostek handlowych, dokonując ich przeszukania a następnie kradzieży czy to pieniędzy czy opisanych powyżej dokumentów.

Tymczasem pierwszym, udowodnionym w sposób bezsporny w toku postępowania faktem jest, że to oskarżony był osobą, która dokonała przeszukania a następnie kradzieży z sejfu znajdującego się w szafce na zapleczu sklepu w Ł.. Wykonane przez funkcjonariuszy policji czynności na miejscu zdarzenia doprowadziły do ujawnienia śladów linii papilarnych na zabezpieczonym pudełku, który sprawca przez dłuższy czas (wynoszący prawie minutę) trzymał w ręce (plik (...)). Z pudełkiem tym wchodził on na część magazynową, jednocześnie cały czas intensywnie rozglądając się. Miało ono (owo pudełko) zapewne stanowić dla niego alibi na wypadek, gdyby ktoś go spotkał i spytał, co tutaj robi. Zapewne wtedy odpowiedziałby, że szukał właśnie takiego kartonowego pudła. Ponieważ trzymał je w ręce dosyć długo, jedną ręką, nie zmieniając uchwytu, pojawiła się możliwość, że ślady palców zostały utrwalone w sposób wystarczający do identyfikacji. I tak rzeczywiście było. Zostały one zabezpieczone (protokół k.137) a następnie poddane analizie. Z analizy tej (opinia daktyloskopijna) wynika w sposób jednoznaczny, że zabezpieczone w ten sposób ślady daktyloskopijne należały do oskarżonego D. K.. W treści opinii Laboratorium Kryminalistycznego KWP w K. biegły wskazał, że ślady linii papilarnych oznaczone literami „a”, „b”, „c” na folii nr 1 zabezpieczone w dniu 12.07.2015r w Ł.

odpowiadają odfitkom wielkiego palca prawej ręki, wskazującego palca prawej ręki i środkowego palca prawej ręki oskarżonego D. K..

Opinia ta została sporządzona przez powszechnie szanowaną i poważaną instytucję, nosi cechy opinii pełnej a przy tym sporządzonej w sposób rzetelny, zgodny z wymogami wiedzy i doświadczenia życiowego. Wynika z niej, że ślady porównawcze (odciski palców pobrane od oskarżonego) i dowodowe (ślady daktyloskopijne zabezpieczone na miejscu zdarzenia) wykazują zgodny układ dwunastu cech szczególnych, co doprowadziło biegłego do przekonania, że pochodzą one od tej samej osoby. Osobą ta jest oskarżony D. K.. Ta sama osoba zaś, która trzymała owo pudełko, po tym jak je położyła na posadzce, weszła kilka sekund później do pomieszczenia służbowego z którego dokonała kradzieży wskazanej kwoty 1804,69zł (plik (...)).

Istotną w tym momencie staje się odpowiedź na pytanie czy osoby widoczne na nagraniach pochodzących ze sklepu (...) w Ł., opisane w protokole z ich odtworzenia cyframi od 1 do 3, są tymi samymi osobami, które widoczne są na nagraniach pochodzących ze sklepów (...) w M., (...) w T., (...) w M. i „(...)” w T., w szczególności zaś czy oskarżony będący (z przyczyn wskazanych powyżej) osobą oznaczoną cyfrą „1” w protokole odtworzenia nagrań ze sklepu w Ł. (protokół k.153-154 akt Ds. 1238/15,) jest osobą oznaczoną przez sąd literą A w protokole odtwarzania nagrań z pozostałych sklepów (k. 62v – 65 akt II K 6/16). Pozytywna odpowiedź na to pytanie prowadziłyby do prostej konkluzji, że jest on sprawcą kradzieży, jakie miały miejsce w tychże jednostkach.

W przypadku czterech ostatnich jednostek handlowych nie można mieć żadnych wątpliwości, że osoby opisywane przez Sąd w protokołach z odtworzenia nagrań kolejnymi literami A, (...), i C, to te same osoby. Przykładowo zatem osoba oznaczona literą A przy opisie plików z nagrań pochodzących ze sklepu (...) w M. to sama osoba, która jest oznaczona literą A przy opisie plików z nagrań pochodzących ze sklepu „(...)” w T. itd. Kradzieże, jakie miały w nich miejsce, zostały popełnione tego samego dnia, wszystkie 3 osoby w nie bezpośrednio zamieszane były tak samo ubrane, zachowywały się tak samo. Były to te same osoby.

W ocenie sądu nie można także mieć wątpliwości, że osoba oznaczona cyfrą „1” w protokole odtworzenia nagrań ze sklepu w Ł. to oznaczona literą A w protokołach odtworzenia nagrań ze sklepów” w M., w T. i M. i że osobą tą jest oskarżony a także, że mężczyzna oznaczony cyfrą „2” to mężczyzna oznaczony odpowiednio literą (...), mężczyzna oznaczony zaś cyfrą „3” to jednocześnie mężczyzna opisany literą C. Do takiego wniosku prowadzą:

- porównanie wyglądu i ubioru osób uwidocznionych na plikach ze sklepu w Ł. i pozostałych sklepach. Ubiór tych osób nie jest co prawda identyczny (co oczywiście jest zrozumiałe – odpowiednie zdarzenia dzieliło 2 tygodnie czasu), jest jednak bardzo podobny. Mężczyzna oznaczony cyfrą „1” i literą A ma przewieszoną przez ramię taką samą podręczną torbę, ubrany jest w podobnym stylu, w podobnej kolorystyce, mężczyzna oznaczony cyfrą 3 i literą C nosi te same charakterystyczne okulary przeciwsłoneczne, mężczyzna oznaczony cyfrą 2 (widoczny na początku nagrania oznaczonego jako (...)) i literą B jest ubrany wręcz tak samo – taka sama biała podkoszulka, takie same ciemne spodenki, taka sama podręczna torba przewieszona przez ramię. Wygląd opisanych mężczyzn, ich postura, uczesanie, sposób poruszania się – korelują ze sobą.

- analiza treści opinii antropologicznej wykonanej przez (...) Towarzystwo (...) (k.138-160 akt II K 6/16). W opinii tej biegły wskazał, że analiza antropologiczna cech twarzy mężczyzny oznaczonego na nagraniach literą A i cyfrą „1” wykazuje całkowitą ich zbieżność z cechami oskarżonego D. K., przy braku cech ukształtowanych odmiennie. W swojej opinii (k.22 opinii) biegły dokładnie określił, jakie cechy ma na myśli, nie ma potrzeby ich w tym miejscu dokładnie przywoływać. Wskazać zaś należy, że w konkluzji wskazał on, iż jest wysoce prawdopodobne, że na nagraniach znajdujących się w aktach sprawy (a przedłożonych do opiniowania), został uwidoczniony właśnie oskarżony D. K.. Co prawda w swojej opinii biegły wskazał, że wydawana przez niego opinia ma grupowy (nie zaś indywidualny) charakter identyfikacyjny, wskazanie to jednak w żadnej mierze nie podważa wiarygodności i mocy dowodowej sporządzonej przez (...) opinii. Wynikało ono jedynie z faktu, że na twarzy widocznego na nagraniach mężczyzny nie ujawniono znamion indywidualnych (którymi mogły być np. blizny, tatuaże itp.). Takich cech twarz nie posiadał również oskarżony D. K.. Opinia ta została uznana za wiarygodną. Została sporządzona zgodnie z wymogami

wiedzy i doświadczenia życiowego. Cechuje się ona dużą rzetelnością i fachowością. Nie była ona podważana w toku postępowania

- modus operandi (rozumiane jako charakterystyczny sposób zachowania się sprawców przestępstw objętych zarzutami w przedmiotowej sprawie). To bowiem było takie samo – jeden z trójki sprawców – mężczyzna oznaczony literą A i cyfrą „1” dostawał się na zaplecze jednostek handlowych, tam dokonując kradzieży, w tym czasie dwaj pozostali sprawcy, przebywając na terenie sklepów, udając że nie znają tego mężczyzny i siebie nawzajem, pozorowali robienie zakupów (czasami nawet kupując drobne rzeczy), skupiając na sobie uwagę części personelu, torując tym samym drogę temu mężczyźnie do wejścia na owe zaplecza sklepów, niezauważonym przez nikogo. Czasami pomoc owej dwójki mężczyzn była bardziej bezpośrednia jak miało to np. miejsce w przypadku sklepu (...) w M., gdy mężczyzna C musiał przekazać jakąś informację mężczyźnie A, skoro po tym jak zbliżyli się do siebie A odwrócił się i od razu skierował się w stronę drzwi prowadzących na zaplecze, czy sklepu (...) w M., gdzie C obserwował teren, gdy A otwierał bramę prowadzącą do części magazynowej a później dostawał się wnętrza pomieszczeń zaplecza. Taki sam charakterystyczny sposób zachowania, jaki cechował sprawców kradzieży w sklepach (...)” w M., (...) w T., (...) w M. i „(...)” w T., znalazł zastosowanie także w przypadku kradzieży w sklepie (...) w Ł.. Porównanie wskazanego, charakterystycznego zachowania trójki sprawców, podjętego w przypadku każdej z kradzieży objętych przedmiotową sprawą, stanowi kolejny argument za przyjęciem tezy, że mężczyzna oznaczony literą ”A” i cyfrą „1” to ta sama osoba, z przyczyn zaś wskazanych już powyżej (opinia daktyloskopijna, antropologiczna) – że mężczyzną tym jest oskarżony D. K..

- analiza dowodów wynikających ze sprawy II K 691/15 Sądu Rejonowego w Mielcu. W postępowaniu tym D. K. został uznany za winnego popełnienia m.in. przestępstwa z art. 279 § 1kk i art. 281kk w zw. z art. 11 § 2kk. Z ustaleń sądu meriti w tej sprawie wynikało, że oskarżony dokonując kradzieży pieniędzy w kwocie 64.250zł współdziałał z innym mężczyzną, który odwracał uwagę ekspedientek sklepu, czym umożliwił oskarżonemu wejście na zaplecze. Porównanie wyglądu oskarżonego i owego mężczyzny widocznych na nagraniach pozyskanych ze sprawy II K 691/15 Sądu Rejonowego w Mielcu prowadzi do wniosku, że tak jak wygląd skazanego D. K. odpowiada wyglądowi mężczyzny oznaczonego w przedmiotowej sprawie literą A i cyfrą „1”, tak wygląd mężczyzny współdziałającego z D. K. w przypadku kradzieży objętej sprawą II K 691/15 odpowiada wyglądem mężczyźnie oznaczonemu literą (...) i cyfrą „2” w przedmiotowej sprawie (vide np. plik cho0000000000016- (...)- (...) – godz. 18:55:15 i następne z płyty znajdującej się na k.93)

Powyższych ustaleń nie podważa analiza treści zeznań świadków przesłuchanych w sprawie. Część z tych osób wypowiadała się na temat obecnego na S. rozpraw oskarżonego, oceniając czy jest on tą samą osobą, która brała udział w kradzieżach, jakie miały miejsce w sklepach, w których pracują. Wypowiedzi tychże świadków były różne.

- M. B. wskazała „obecny na sali oskarżony na pewno nie był tym mężczyzną, którego widziałam na monitoringu” (k.32), tak samo wypowiedziała się w sprawie II W 1213/15 wskazując „na pewno tym panem nie jest tu obecny obwiniony, tamten był łysy, wysoki, dobrze zbudowany, po 30-tce” (k.70v)

- B. B. wskazała „takiej stuprocentowej pewności nie mam, ale obecny tutaj oskarżony jest tym mężczyzną, który wszedł na zaplecze (k.33),

- A. T., odnosząc się także do przesłuchania w sprawie wykroczeniowej wskazała „nagrania z monitoringu oglądałam dwa razy, raz bezpośrednio po kradzieży a drugi raz w zeszłym miesiącu, bo miałam go zgrany na pendrive, oglądałam go w zeszłym miesiącu, bo pani sędzia na poprzedniej rozprawie pytała się mnie, czy ten pan, który jest na sali, jest tą osobą, która dokonała kradzieży. Ja wtedy powiedziałam, że na 100 procent jestem pewna, że to nie on, choć dzisiaj, po oglądnięciu tych nagrań po raz drugi, mogę powiedzieć, że takiej pewności już nie mam. Nie oskarżam jednak tego pana, bo uważam, że raczej to nie jest ta osoba (k.33v-34). W sprawie tej (wykroczeniowej (...)) wskazała ona „mogłabym rozpoznać tego pana, który wszedł na zaplecze, na pewno nie jest to pan, który jest tu na sali, na 100% jestem pewna, że to nie jest ten pan” k.69).

- H. B. podała „wydaje mi się, że oskarżonego i tego mężczyznę na nagraniu różnią jedynie włosy, mężczyzna na nagraniu ma inne uczesanie (...) wydaje mi się, że obecny tutaj oskarżony, to ten sam mężczyzna, który jest widoczny na nagraniu, jeszcze mogę powiedzieć, że jego twarz jest dokładnie widoczna, gdy popatrzył do kamery, jego uśmiech był widoczny” (k.34-34v). Słuchana w postępowaniu II W 1213/15 wskazała ona „na monitoringu widać było 3 mężczyzn, jeden był obsługiwany przeze mnie, tego byłabym w stanie rozpoznać, dobrze go pamiętam, natomiast tych 2 nie widziałam, było ich widać na monitoringu (...) tym mężczyzną którego obsługiwałam na pewno nie jest tu obecny obwiniony (k.70)

- J. D. zeznała „oglądałam później nagrania z monitoringu, trudno mi jest odpowiedzieć na pytanie czy wygląd któregoś z tych mężczyzn których widziałam na monitoringu odpowiada obecnemu tutaj oskarżonemu” (k.55v-56)

Odnosząc się do treści zeznań tychże świadków należy stwierdzić, że w przypadku zeznań świadka H. B. rozbieżność w jej zeznaniach ma charakter pozorny, skoro kontynuując swoje wypowiedzi w przedmiotowej sprawie wskazała ona, że obsługiwała ona jedną z osób współdziałających z oskarżonym, nie zaś samego oskarżonego.

Przechodząc zaś do oceny sedna zeznań ww. świadków a więc do ich przekonania o tym, że oskarżony jest czy nie jest tą osobą, którą sąd w protokole odtworzenia nagrań z poszczególnych sklepów oznaczył literą A, należy uznać, że znaczenie wypowiedzi poszczególnych z tych osób, jest niewielkie. Konkluzja taka jest pokłosiem następujących uwarunkowań:

- świadkowie w momencie bezpośredniego kontaktu z oskarżonym nie mieli podstaw by przypuszczać, że mógł on być sprawcą jakiegoś czynu przestępnego. O tym, że w ich sklepach dokonano kradzieży, dowiadywali się później. W chwili zatem zetknięcia się z oskarżonym nie mieli podstaw do tego, by w sposób szczególny przyglądać się jego osobie, by skupiać swoją uwagę na zapamiętaniu szczegółów związanych z jego wyglądem. Traktowali go po prostu jako jednego z klientów, dopiero później składając określone fakty, widzieli współpracę jego i pozostałych dwóch osób na terenie ich placówek handlowych.

- oskarżonego widzieli przez krótki okres czasu (część z nich jeszcze nieco później, na nagraniach z monitoringu). Po raz drugi zobaczyli go w sądzie dopiero po upływie ponad 7 miesięcy. Siłą rzeczy możliwość dokonania przez nich jednoznacznej oceny czy obecny na sali rozpraw oskarżony jest jednym ze sprawców kradzieży w ich sklepach, należało traktować jako wysoce wątpliwą. Jako zatem nieprzekonujące należy traktować zarówno wypowiedzi tych świadków, którzy wyrażali przekonanie zbliżone do pewności, że oskarżony jest raczej osobą, którą widzieli (B. B., H. B.) jak i tych świadków, którzy wskazywali, że nią raczej nie jest (M. B., A. T.)

- wygląd oskarżonego w toku rozprawy, która odbyła się w dniu 17.03.2016r był inny niż w okresie objętym zarzutami aktu oskarżenia. Na wykonanym w dniu 03.08.2015r zdjęciu (k.159) oskarżony miał bardzo krótkie włosy, tak samo krótkie włosy miał bezpośredni sprawca kradzieży (mężczyzna oznaczony literą A i cyfrą „1”). Tymczasem obecny w sądzie oskarżony miał już znacznie dłuższe włosy, do tego zaczesane na bok. Nie może więc dziwić, że np. M. B. wskazując powody dla których twierdzi, że obecna na sali osoba to nie sprawca kradzieży wskazała „po pierwsze widzę różnicę we fryzurze osoby widocznej na nagraniu i obecnego tutaj oskarżonego” (k.32). Poza tym w sądzie oskarżony był ubrany elegancko, gdy tymczasem bezpośredni sprawca kradzieży ubrany był na sportowo, noszona wówczas odzież podkreślała jego posturę.

Reasumując, należy zatem stwierdzić, że zeznania tych świadków, którzy poddawali w wątpliwość fakt, że obecny na sali w czasie ich przesłuchania oskarżony to osoba, która dokonała kradzieży w jednostkach handlowych, w których pracowali, nie mogą stanowić podstawy do podważenia dokonanych przez sąd ustaleń. Są one wynikiem subiektywnej oceny dokonanej przez te osoby, oceny, która z różnych przyczyn (upływ czasu, związana z nim zmiana w wyglądzie oskarżonego, brak realnych możliwości zapamiętania przez świadków istotnych szczegółów związanych z wyglądem sprawcy kradzieży, pomocnych w późniejszej identyfikacji sprawcy) nie może być miarodajna dla dokonania istotnych ustaleń w sprawie.

Zeznania pozostałych świadków sąd uznał za wiarygodne w całości.

- M. P. (1) i M. D. (1) wypowiadały się na temat wysokości szkody wyrządzonej w sklepie „(...)” w T.. Ostatecznie wysokość ta została wykazana wyliczeniem z pisma z dnia 04.04.2016r (k.53). Nie było ich w sklepie w chwili zdarzenia.

- M. K. i T. K. wypowiadali się z kolei na temat wysokości szkody wyrządzonej w sklepie (...) w Ł.. Także oni nie posiadali bezpośrednich wiadomości na temat okoliczności kradzieży, dowiedzieli się od niej od pracownic. Ostatecznie wysokość szkody wyrządzonej na ich rzecz została wykazana pismem z dnia 01.04.2016r (k.48).

- D. M. ujawniła kradzież dokonaną w sklepie (...) w Ł.. Nie miała możliwości przyjrzenia się sprawcy – zobaczyła go w momencie, jak wyskakiwał przez okno. Z jej wypowiedzi wynikało, że sprawcy dokonali kradzieży pieniędzy przeznaczonych m.in. na wynagrodzenie jednej z pracownic. Osobą tą była Z. S., która potwierdziła, że w lipcu 2015r nie dostała wynagrodzenia w terminie.

- P. M. wypowiadała się na temat 3 mężczyzn, którzy najpierw zaparkowali samochodem m-ki R. koło jej domu, po jakimś czasie zaś odjechali nim w stronę B.. Z jej wypowiedzi wynikała zbieżność czasowa pomiędzy kradzieżą dokonaną w sklepie (...) w T. (miała ona miejsce przed godz. 20-tą) a oddaleniem się tych mężczyzn, co w powiązaniu z faktem, że świadek odniosła wrażenie, że mężczyźni wracali ze sklepu (mieli z sobą jakieś zakupy) prowadzi do wniosku, że osobami, które widziała, byli najprawdopodobniej oskarżony i osoby z nim współdziałające. Z wypowiedzi świadka wynikało, że cała trójka mężczyzn znała się i ta okoliczność była de facto jedną, istotną wynikającą z treści jej relacji. Zważyć jednak należy, że to, iż wszyscy trzej mężczyźni dokonujący kradzieży znali się, wynika ewidentnie z analizy całokształtu nagrań z monitoringu.

Świadkowie ci wypowiadali się w sposób obiektywny. Brak jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, że poszczególni pokrzywdzeni w sposób nieprawidłowy (zawyżony) wskazali wartość skradzionego mienia. Rzetelność ich relacji potwierdzają przedłożone przez nich wyliczenia na okoliczność wysokości wyrządzonej szkody.

Te same przesłanki stanowiły dla sądu podstawę do uznania za wiarygodne zeznań M. B., H. B., B. B., A. T. i J. D. w zakresie, w jakim wskazywały one co dokładnie zostało im skradzione. Także w ich przypadku sąd nie dopatrywał się jakichkolwiek powodów do uznania, że opisując np., jakie dokumenty im zginęły, wymieniały także takie, które przedmiotem kradzieży nie były.

Opinia sądowo-psychiatryczna na okoliczność poczytalności D. K. w chwili popełniania przez niego zarzucanych mu czynów czynu miała charakter spójny, kompletny i jasny. Została uznana przez sąd za wiarygodną w całości.

Sąd nie dopatrywał się jakichkolwiek przesłanek do uznania, że zabezpieczone nagrania z monitoringu z poszczególnych sklepów mają charakter niekompletny jak też, by przed ich zabezpieczeniem przez policję dokonywano nieuprawnionej ingerencji w ich treść. W każdym przypadku zapisy te zawierały nagrania z kilku kamer, które korelowały ze sobą tak czasowo jak i co do utrwalonej treści. Nagrania te w pełni obrazowały zachowania sprawców kradzieży, które to czyny są przedmiotem niniejszego postępowania.

Sąd uznał, że wiarygodne dowody z dokumentów przeprowadzone w toku postępowania (informacja z Krajowego Rejestru Karnego, odpisy wyroków zapadłych przeciwko oskarżonemu, protokoły oględzin, materiały poglądowe). Dokumenty te zostały sporządzone przez odpowiednie podmioty w zakresie ich kompetencji. Ich wiarygodność nie była kwestionowana.

Sąd zważył, co następuje.

Za przestępstwo z art. 278 § 1kk popełnia ten, kto zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą. Przepis ten stosuje się odpowiednio do kradzieży karty uprawniającej do podjęcia pieniędzy z automatu bankowego (art. 278 § 5kk)

Przestępstwo z art. 275 § 1kk popełnia ten, kto posługuje się dokumentem stwierdzającym tożsamość innej osoby albo jej prawa majątkowe lub dokument taki kradnie lub go przywłaszcza,

Występek z art. 276kk popełnia ten, kto niszczy, uszkadza, czyni bezużytecznym, ukrywa lub usuwa dokument, którym nie ma prawa wyłącznie rozporządzać,

Z kolei czynu z art. 279 § 1kk dopuszcza się ten, kto kradnie z włamaniem,

informacje o jednostce

Oceniając zachowania oskarżonego D. K. sąd uznał, iż popełnił on czyny polegające na tym, że:

- w dniu 30 czerwca 2015 roku w M., woj. (...), w sklepie (...) działając wspólnie i w porozumieniu z dwoma innymi dotychczas nieustalonymi sprawcami co do których materiały wyłączono do odrębnego postępowania, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia karty bankomatowej wydanej przez D. Bank, dowodu osobistego nr (...), oraz ukrycia prawa jazdy kat. B nr (...), którym nie miał prawa wyłącznie rozporządzać czym działał na szkodę M. B., oraz dokonał zaboru w celu przywłaszczenia dowodu osobistego nr (...) na szkodę małoletniej E. B. reprezentowanej przez matkę M. B..

- w dniu 30 czerwca 2015 roku w T., woj. (...), w sklepie "(...)" działając wspólnie i w porozumieniu z dwoma innymi dotychczas nieustalonymi sprawcami co do których materiały wyłączono do odrębnego postępowania, przy użyciu oryginalnego klucza włamał się do pomieszczenia biura z którego dokonał zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie około 10.379,45zł złotych na szkodę M. P. (1) i M. D. (1).

- w dniu 30 czerwca 2015 roku w T., woj. (...), w sklepie (...) działając wspólnie i w porozumieniu z dwoma innymi dotychczas nieustalonymi sprawcami co do których materiały wyłączono do odrębnego postępowania, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia portfela z zawartością pieniędzy w kwocie 800 złotych, karty bankomatowej wydanej przez Bank (...), dowodu osobistego nr (...), oraz ukrycia prawa jazdy kat. B nr (...) i dowodu rejestracyjnego od samochodu marki K. (...) nr rej. (...), którymi nie miał prawa wyłącznie rozporządzać czym działał na szkodę B. B..

- w dniu 30 czerwca 2015 roku w M., woj. (...), w sklepie (...) działając wspólnie i w porozumieniu z dwoma innymi dotychczas nieustalonymi sprawcami co do których materiały wyłączono do odrębnego postępowania, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia karty bankomatowej wydanej przez Bank (...), dowodu osobistego nr (...), oraz ukrycia prawa jazdy kat. B nr (...), którym nie miał prawa wyłącznie rozporządzać czym działał na szkodę A. T., oraz dokonał zaboru w celu przywłaszczenia dowodu osobistego nr (...) na szkodę małoletniej J. T. reprezentowanej przez matkę A. T., oraz zaboru w celu przywłaszczenia dowodu osobistego nr (...), oraz ukrycia prawa jazdy kat. B nr (...), którym nie miał prawa wyłącznie rozporządzać czym działał na szkodę J. D..

- w dniu 12 lipca 2015 roku w Ł. woj. (...), w sklepie (...) działając wspólnie i w porozumieniu z dwoma innymi dotychczas nieustalonymi sprawcami co do których materiały wyłączono do odrębnego postępowania, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 1.804,69 złotych na szkodę Firmy (...) Sp.j. własności T. K. i M. K..

Ustalenia te są konsekwencją oceny całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, przedstawionej powyżej.

Jeszcze raz w tym miejscu należy zatem podkreślić, że kompleksowa ocena dowodów w postaci opinii daktyloskopijnej (wskazującej na fakt, że to nikt inny tylko oskarżony D. K. pozostawił odciski palców na pudełku, który trzymał sprawca dokonujący kradzieży w sklepie (...) w Ł.), antropologicznej (wskazującej na istotną zbieżność grupową w zakresie cech twarzy sprawcy poszczególnych kradzieży z twarzą oskarżonego D. K.), przy uwzględnieniu powtarzalności zachowania sprawców (identyczny modus operandi), jak też faktu, że tak sam sposób zachowania tyczył się zarzutu stawianego oskarżonemu w postępowaniu o sygn. akt II K 691/15 Sądu Rejonowego w Mielcu (gdzie przeciwko oskarżonemu zapadł już prawomocny wyrok skazujący), prowadzi do jedynego logicznego, poza tym oczywistego

wniosku, że to oskarżony jest osobą opisywaną odpowiednio cyfrą „1” i literą A na nagraniach ze sklepu (...) w Ł. i w pozostałych jednostkach handlowych.

Z przyczyn wskazanych powyżej zeznania części świadków wyrażających wątpliwości co do tego, że widziany przez nich na sali rozpraw oskarżony, jest tą osobą, która brała bezpośredni udział w kradzieżach w ich sklepach, nie mogły stanowić podstawy do zanegowania opisanych wyżej ustaleń, ekskulpując odpowiedzialność oskarżonego w zakresie stawianych mu zarzutów.

Zważyć w tym miejscu należy, że:

- „kradzież z włamaniem zachodzi wtedy, gdy jej sprawca zabiera mienie w celu przywłaszczenia w następstwie usunięcia przeszkody materialnej, będącej częścią konstrukcji pomieszczenia zamkniętego lub specjalnym zamknięciem tego pomieszczenia, utrudniającym dostęp do jego wnętrza” (por. uchwała SN z dnia 25 czerwca 1980 r., VII KZP 48/78, OSNKW 1980, nr 8, poz. 65). Istotą zabezpieczenia nie jest bynajmniej uczynienie całkowicie niemożliwym dostępu osobom nieuprawnionym do zabezpieczonego przedmiotu w taki sposób, iż dostęp ten jest możliwy jedynie przy zastosowaniu siły fizycznej lub specjalnych środków technicznych, lecz stworzenie zewnętrznej bariery jednoznacznie symbolizującej, że celem jej zainstalowania było wykluczenie dostępu do tych przedmiotów przez osoby nieuprawnione. Ustalenie zatem, że drzwi do pomieszczenia z którego oskarżony zabrał pieniądze w sklepie „(...)” w T. był zamknięte na klucz i oskarżony by dostać się do tego pomieszczenia musiał użyć tego klucza, prowadzi do wniosku dokonana przez niego kradzież, została poprzedzona włamaniem. Okoliczność, że klucz nie był schowany w jakimś wyszukany miejscu pozostaje zatem bez znaczenia.

- typ przestępstwa ukrywania dokumentu (art. 276kk), którym sprawca nie ma prawa wyłącznie rozporządzać, polega na podjęciu tego rodzaju zachowań, w wyniku których dokument znajdzie się w miejscu znanym sprawcy, nieznanym natomiast osobom, którym przysługuje prawo do rozporządzania dokumentem, choćby nie wyłącznie (utajnienie miejsca jego przechowywania). Pojęcie dokumentu, którym sprawca nie ma prawa wyłącznie rozporządzać, jest szersze niż pojęcie dokumentu stwierdzającego tożsamość (art. 274kk, 275 kk) czy stwierdzającego prawa majątkowe (art. 275 kk). Chodzi tu o wszelkie dokumenty w rozumieniu art. 115 § 14 kk. Takim dokumentem jest np. dokument potwierdzający uprawnienie do kierowania pojazdami - prawo jazdy.

Sąd uznał, że oskarżonemu można przypisać winę, albowiem jego zachowaniom można zarzucić wadliwość procesu decyzyjnego w sytuacji, gdy oskarżony ten, mając na uwadze jego wiek i doświadczenie życiowe, miał możliwość rozpoznania znaczenia swojego postępowania i takiego nim pokierowania, by nie doszło do realizacji znamion wykroczenia.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał, że oskarżony D. K. popełnił przestępstwa:

- z art. 278 § 1 i § 5 kk i art. 275 § 1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk (3x)

- z art. 278 § 1 kk

- z art. 279 § 1 kk

Ponieważ zgodnie z treścią art. 91 § 1 kk jeżeli sprawca popełnia w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności, dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw, sąd orzeka jedną karę określoną w przepisie stanowiącym podstawę jej wymiaru dla każdego z tych przestępstw, mając na uwadze powyższe ustalenia sąd uznał, że oskarżony D. król popełnił ciąg przestępstw dopuszczając się kradzieży w sklepach (...) w M., (...) w T., (...) w M. i (...) w Ł.. Występek popełniony przez oskarżonego w sklepie „(...)” w T. nie mógł zostać uznany za popełniony tak stworzonym ciągiem przestępstw, albowiem w przypadku tego czynu nie zostaje spełniona przesłanka orzeczenia kary na podstawie przepisu stanowiącego „podstawę jej wymiaru dla każdego z tych przestępstw”

W tym miejscu należy poczynić jeszcze jedną, acz istotną uwagę. Zasadną bowiem staje się odpowiedź na pytanie czy, ewentualnie jakie, przełożenie na rozstrzygnięcie sądu w przedmiotowej sprawie ma prawomocne rozstrzygnięcie zapadłe w sprawie II W 1213/15. W postępowaniu tym D. K. został uniewinniony od popełnienia czynów z art. 119 § 1kw popełnionych w dniu 30.06.2015r na szkodę M. B. i H. B. (sklep (...) w M.) oraz A. T. i J. D. (sklep (...) w M.).

W pierwszej kolejności należy w sposób krytyczny odnieść się do praktyki organów postępowania przygotowawczego, sprowadzającej się do sztucznego multiplikowania spraw w sytuacjach gdy nie ma ku temu żadnych podstaw i przesłanek. Nic nie stało przecież na przeszkodzie, aby tak zarzuty o popełnienie przez D. K. przestępstw jak i wykroczeń, zawrzeć w jednym akcie oskarżenia, w szczególności bowiem nie istniało zagrożenia przedawnienia karalności stawianych mu zarzutów wykroczeniowych. I nie chodzi w tym miejscu o fakt, że musiały zostać wyznaczone dwa składy orzekające do rozpoznania obu spraw, chodzi przede wszystkim o to, że świadkowie przewijający się w obu postępowaniach musieli, zupełnie niepotrzebnie, stawiać się po dwa razy w sądzie, wypowiadając się po dwa razy na identyczne okoliczności. Inną rzeczą pozostawał fakt, że ponieważ nieudolność oskarżyciela w postępowaniu wykroczeniowym (brak złożenia stosownych wniosków dowodowych, co zostało wytknięte przez Sąd Okręgowy w uzasadnieniu wyroku z dnia 28.07.2016r sygn. akt II Ka 263/16) została później wykorzystana przez prokuratora, który zdażył zgłosić wniosek dowodowy (z opinii antropologicznej – o braku przeprowadzenia takiego dowodu była mowa w powołanym uzasadnieniu wyroku z dnia 28.07.2016r sygn. akt II Ka 263/16)

W drugiej kolejności należy uznać, że prawomocne rozstrzygnięcie zapadłe w postępowaniu II W 1213/15 nie wpływa w sposób formalny na wyrokowanie sądu w przedmiotowej sprawie. W szczególności nie tworzy ono tzw. powagi rzeczy osądzonej. Zgodnie bowiem z treścią art. 17 § 1k pkt.7 kpk nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone albo wcześniej wszczęte toczy się. Postępowanie jakie zaś toczyło się przeciwko D. K. pod sygn. II W 1213/15 było nie postępowaniem karnym a postępowaniem wykroczeniowym.

Po trzecie należy uznać, że nie wpływa ono na wyrokowanie także w sposób merytoryczny. Odmienna ocena zachowania D. K. w postępowaniu II W 1213/15 wynikała z faktu, że (po części na skutek nieudolności oskarżyciela przy formułowaniu wniosków dowodowych) kluczowe dla jej rozstrzygnięcia tej sprawy stały się zeznania świadków. Sąd nie mógł (bo takiego wniosku dowodowego w prowadzonym procesie kontradiktoryjnym nie zgłoszono) przeprowadzić dowodu z opinii daktyloskopijnej i uwzględnić wniosków z niego wypływających do oceny całokształtu zgromadzonych dowodów. Nie mówiąc już o tym, że nie mógł opierać się na opinii antropologicznej, skoro wniosek dowodowy o przeprowadzenie takiego dowodu nie został zgłoszony. Oczywiście sąd w postępowaniu II W 1213/15 nie mógł skorzystać również z materiałów postępowania II K 691/15 Sądu Rejonowego w Mielcu.

Wydając orzeczenie w przedmiotowej sprawie Sąd miał na uwadze, by wymierzona kara była adekwatna do stopnia winy oskarżonego oraz stopnia społecznej szkodliwości jego czynów, a także by uwzględniała cele w zakresie społecznego oddziaływania oraz cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma ona osiągnąć w stosunku do sprawcy.

Sąd miał w szczególności na uwadze, że przestępstwa, jakich dopuścił się oskarżony zostały najpierw dokładnie zaplanowane, później plan ten został dokładnie zrealizowany. Oskarżony wraz ze współzaczynającymi z nim osobami zachowywał się w sposób poniekąd bezczelny. Kradzieży dokonywał w biały dzień, w otwartych jednostkach handlowych. Jego jedynym celem było od początku dostanie się nie zauważonym na zaplecze sklepów (do czego wykorzystywał pomoc dotychczas nieustalonych dwóch osób) tam zaś ukradzenie wartościowych rzeczy pozostawionych przez personel sklepu. W swoim postępowaniu był konsekwentny, nie wykazywał żadnych skrępowań.

W jego zachowaniach sąd nie dopatrył się jakiegokolwiek okoliczności łagodzących. To, że w przypadku części pokrzywdzonych przedmiotem kradzieży były dokumenty osobiste (dokumenty tożsamości, prawo jazdy) nie powoduje oceny, że tak ustalone jego zachowanie należy traktować łagodniej. Skutkiem dokonanego przez niego zaboru tych dokumentów, stała się dla poszczególnych osób konieczność ich zastrzeżenia, ponownego wyrobienia, także obawa czy w związku z ich kradzieżą nie będą mieli problemów w przyszłości.

Brak jest podstaw do wymierzania oskarżonemu kar w dolnych granicach ustawowego zagrożenia. Oskarżony był już wielokrotnie karany (także za popełnienie przestępstw przeciwko mieniu), odbywał także karę pozbawienia wolności w zakładzie karnym. Jak widać uprzednio zapadłe przeciwko niemu wyroki niewiele go nauczyły. Wnioski oskarżyciela co do wymiaru kary (przykładowo wnioski o wymierzenie kary 1 roku i 4 miesięcy za czyn z art. 279 § 1kk przy ustaleniach, że wartość przedmiotu kradzieży przekraczała 10 tys. zł.) zostały ocenione przez sąd jako zdecydowanie za łagodne.

Mając powyższe na uwadze sąd orzekł wobec D. K. kary

- 1 roku pozbawienia wolności za popełnienie ciągu przestępstw z art. 278 § 1 i § 5 kk i art. 275§ 1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11 §2 kk (3x) i z art. 278 § 1 kk

- 2 lat pozbawienia wolności za popełnienie przestępstwa z art. 279 § 1 kk

przy orzeczeniu kary łącznej w wymiarze 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności

uznając rozstrzygnięcie w tym wymiarze za adekwatne do całokształtu zachowań podjętych przez oskarżonego

Na mocy powołanego przepisu sąd zobowiązał oskarżonego do naprawienia w 1/3 wyrządzonej szkody poprzez zapłatę na rzecz

- firmy (...) sp. j. własności T. K. i M. K. - kwota 601,59zł

- B. B. - kwota 266,66zł

- M. D. (1) i M. P. (1) solidarnie - kwota 3459,81 zł

Mając na uwadze sytuację majątkową i materialną oskarżonego sąd zwolnił go w całości z obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.